

Kölös Lajos

**Mottó:**... csak visz, csak visz a villamos/ a nyugdíj felé, a sír felé./ Harminchat éve utazom,/ közben eltűntem nyomtalan; (Benjámin László - A Vadaskerti úttól a Kálvin térig)

### 63-as

Hanyas vagy, kérdezték negyvenhét éve. '28-as? Mi félszavakból megértjük egymást. Ugyanazt a nótát fűjjük, nem igaz? Emlékszel? Hogyne emlékeznék, hiszen akkor már nem éltem. 48-as vagyok, egyesek szerint 46-os, de alig éltem egy negyedszázadot. 2000 tájt feltámasztottak, de a múltam híresebb, mint a feltámadásom. Ha azt mondod 6:3, én azt mondom, minek a kettős pont, jobban szeretem egyenest kimondani, 63-as. Sárga és villamos vagyok, vaskerékkel, és nem troli, nem busz, leginkább metró, de ezt igen kevesen gondolják rólam.

Kötött pályám egy kijelölt útvonalon való haladást jelent. Sínre tettek, mások szerint beálltam a sorba. Emlékszel, hányszor próbáltad, hogy felszállj, hogy jegyet vásárolj az ülőkalauznál, aki gyakran vágta szemedbe, nem tud visszaadni, és mentél tovább, mert mögötted is álltak, sürgettek.

Hanyas vagy? 48-as? A Nagyvárad térről indultam, ahol hurokforduló volt, mindig kijöttem belőle. Emlékszel? Lehet, hogy utunk egybe esett, vártál rám, néha szaladtál utánam, fittyet hánytál a *Ne ugorj mozgó villamosra!* táblára. Sőt tujáztál is, kívül rekedtél az ütközőmön. Végig haladtam az Üllői úton, majd a Kálvin térnél balra a Tolbuchin (ma Vámház) körútra tértem, a Dimitrov (ma Fővám) tér után átmentem a Szabadság hídon a Gellért térig, majd a Krisztina körút felől értem el a Moszkva (ma Széll Kálmán) teret, ahol *Szép vagy, gyönyörű vagy, Magyarország* dalt énekelte valaki. A Szilágyi Erzsébet fasoron értem ki a végállomásra, a János kórház előtti hurokfordulóhoz. Ismét egy hurok. És megúsztam az utam csőtörés nélkül.

Emlékszel? Én sosem voltam csuklós. Egy-két pótkocsival jártam. Idővel én is kalauz nélküli (KN) járat lettem. Az ülőkalauzok új munka után néztek. Jegyellenőrök lettek. Ha akkor éltél, biztosan emlékszel rá, mit jelentett a KMK, az biztos, hogy nem kilométert, a folytonosság lapít benne. Hosszú története van, még József Attilát is előállították ilyen címszó alatt. Ma minden teljes, ilyesmi elő sem fordulhat.

Emlékszel? A Kálvin téri aluljáróépítés jelentette rövid életem végét. Betett a metró. Egyre ritkábban jártam, nem volt szükség rám (Nagyvárad tér – Madách tér). Hiába álltam be a sorba, ez sem segített, az utolsó járatom napján esett az eső, még előző nap megünnepeltük november 7-ét, lobogtak a zászlók, vörösen, zöld-fehér-pirosan. Hajrá Fradi! Hol volt még Kelet, hol volt még Nyugat?

Hanyas vagy? Én 48-as, mások szerint 46-os. Ma kinéz utánam? A Szabadság-híd? A Gellért-hegy diadalszobra? A Lánchíd alagút? A Rudas-fürdő? Kivel napoztál? Emlékszel? Tolbuchin, Dimitrov, Moszkva tér. Nosztalgia járat. Ülőkalauzzal. Ez egy kis ország, 6:3-as villamossal. Ami nincs többé. Emlékszel? Egy kötőpálya, ami eltűnt nyomtalan. Ki tudja, merre csavarog.